

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

212. An, & qualiter inducat sodomia privationem beneficii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Cicer. ff. de penit. si beneficiari sunt, qualescunque elemum sint, ipso jure privantur quibuscunque beneficii. Lott. n. 48. & 52. quæ penas, uti & alia contra eos late à Sexto V. in confir. que est 87. sub dato 4. Calend. Novemb. 1588. ut manifestius & distinctius intelligatur, plurib[us]que circa hoc dubius responderetur, lobet hic ipsa verba constitutionis dare. Relata igitur specie tam detestanda contra naturam humanam rebellionis, & ab ea apostasia, sic inquit Pontifex: Omnes & quoscunque tam viros quam mulieres, cuiuscunque statu, gradu, ordinis, & conditionis, etiam clericos & clavates, vel cuiuscunque ordinis regulares, quavis dignitate aut præminentia Ecclesiastica, vel mundanâ fulgentes; qui de cetero per se, aut per interpositas personas abortis, seu fœtus immaturi, tam animatis, quam inanimatis, formati vel informis, ejectionem proculaverint, percussione, venenis, medicamentis, potionibus, oneribus, laboribusque mulieri pregnanti imponitis, aut alias etiam incognitis vel maxime exquisitis rationibus, ita ut re ipsa abortus inde secutus fuerit, ac eriam pregnantes ipsas mulieres, qui scientes præmissa fecerint, penas tam divinas, quam humanas jure, ac tam per canonicas sanctiones & apostolicas constitutiones, quam civilia jura adversus veros homicidas, qui homicidium voluntarium actu & reipsa patraverint, propostas, & inflictas (quorum omnium tenores his nostris literis pro expressis, & ad verbum inseritis habemus) eo ipso incurre hac nostra perpetuâ valitaria constitutione statuimus, & ordinamus ipsas penas, leges & constitutiones ad casus prefatos extendimus. Et §. 2. eos verò, qui clerici fuerint, omni privilegio clericalis ordinis, officiis, dignitatibus ac beneficiis Ecclesiasticis, quæ sic vacatura nostra & Sedit Apostolica dispositioni perpetuâ reservamus, ipso facto privamus, adeo ut illi, qui hoc delictum commiserint, non sequentur a iis, qui suâ voluntate, homicidium perpetrarent, iuxta Concil. decret. eriam si crimen id nec ordine judicario probatum nec alia ratione publicum, sed occultum fuerit, ad sacros Ordines promoverit, aut insuscipit Ordinibus ministrare nullo modo possint; nec illi aliqua Ecclesiastica beneficia, eriam curam non habent animatum, conferri liceat; sed omni ordine, & beneficio, & officio perpetuo careant, &c. Unde patet in ordine ad declinandum hanc privationis penam, aliasque frustula obtendi distinctionem fœtus animatus & inanimatus. Neque etiam posse pretendit causam aliquam, quæ excusat, etiam impudicitie tegenda. Lott. loc. cit. n. 58. ex Graffio decis. aurea. p. 1. l. 2. c. 53. n. 27. & Joanne de Anania. cons. l. n. 10. Quidquid sit de eo, ut inquit Lott. n. 55. qui aut medicus, aut medicorum consilio adhibito id tentasset, pro servanda vita matris, modò fœtus verè necedunt sit animatus anima rationali. Citat pro hoc Covar. in relect. Clem. si furiosus. p. 2. §. 3. sub n. 1. Graff. loc. cit. n. 24. Nav. in manu. c. 25. n. 62. Sayr. in clavi. reg. l. 17. c. 12. n. 19. Item, ut at idem n. 56. quidquid sit de eo, qui aliud agens, prater intentionem dedit causam abortivam, g. clerico adultero, qui fuit in causa, ut matritus sic percussisset uxorem, ut inde dispersus fuit fœtus. Citat appendic. ad Nav. consl. 35. de homicid. Ac denique non videtur his penas subjici, qui dedit remedium impeditivum conceptionis. Lott. cit. n. 56. remittens ad Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. 1. de disciplin. cler. §. 5. n. 27. & 28.

Quæstio 212. An, & qualiter inducat sodoma privationem beneficiorum?

R Epondeo: inducere privationem & vacationem omnium beneficiorum ecclesiasticorum ipso jure. Gonz. gl. 15. n. 83. Lott. l. 3. q. 31. n.

39. Castrop. de benef. d. 6. p. 3. §. 8. n. 23. Lay. in c. cum i. cunctis. de Elect. §. inferiora. n. 17. Garc. p. 2. c. 10. n. 191. juncto n. 196. citantes Rebuffi de mod. amit. benef. n. 38. Non quidem, quantum est de jure co[m]uni; quia in eo textus nullus, qui hanc penam statuat (qui nec in eo expressum, quod irregularitatem inducat, ut Nav. in manu. c. 27. n. 249. Ugol. de irregularit. c. 43. §. 2. n. 4. Tolet. l. 1. c. 74. n. 3. Avil. de censur. p. 3. d. 5. dub. 3. contra Covar. in Clem. luxarius. p. 1. §. 1. n. 6. Clar. Lamb. apud eundem Garc. n. 194.) Id solum in eo expressum, quod tales sint privandi & deponendit nempe, c. clericis de excess. prælat. Gonz. Castrop. l. c. cit. Garc. n. 192. citans Diaz. in pr. crim. c. 86. Menoch. de arb. c. 286. Mandos. Clar. Licet alias hic unus ex principiis casibus, in quo concessa est Ordinariis facultas actualis degradationis, desumpta ratione ex Levit. c. 20. & ex Constitut. Constantii, & Constantini, in l. cum vir. t. ad l. Julianam de adulterio. Lott. n. 61. Verum ex perpetua constat. Pitt. V. quæ est illius 72. sub dato 3. Calend. Septemb. 1568. & incipit: horrendum; in qua Clerici hoc infandum scelus exercentes omni privilegio clericali, officio, dignitate, beneficio Ecclesiastico, auctoritate ejusdem Constitutionis privantur; ita ut per judicem Ecclesiasticum degradati potestati statim seculari tradantur. Adeo quehodiedum ipso jure privati beneficiorum, & in effectu irregulares existunt; Laym. Gonz. Castrop. l. c. Garc. n. 196. qui etiam n. 197. subdit, id procedere in foro interno, & in occulto, saltem quoad privationem executionis officiis, & inhabilitatem, seu quod ad irregularitatem in effectu, pro quo citat Nav. ubi ante n. 9. contra Ugol. Tolet. Suar. p. 5. d. 13. f. 4. n. 22. & alios, quorum sententia, ait Garc. n. 197. posset procedere solum in privatione beneficiorum, nimur quod ea non respiciat forum internum & occultum. Sic quoque ait Azor. p. 2. l. 7. c. 16. q. ult. in fine. ex Nav. juxta responsionem dicti Pontificis, hanc penam etiam privationis ipso jure respicere utrumque forum. Dicam quoque constitutionem procedere non solum in Clerico masculorum concubitore, sed & in eo, qui sciemnam præpostera venere cognosceret. n. 287. ex Prosp. de S. August. in additione ad summum. Bullarii. Quaran. v. sodomia. limit. 1. & alii, quos citavit n. 162.

2. Porro cum memorata constitutio dicat hoc clericis exercentes, quod verbum indicat usum, & consuetudinem, dictam penam privationis & alias non habere locum in iis, qui semel iterumve hoc crimen perpetraverunt, sed solum in iis, qui quasi ex usu continuato & quotidiano illud exercent (& ita, ut Garc. labuntur in hoc crimen, ut arbitrio boni viri dici possint exercitatores illius, tradunt Azor. Castrop. l. c. Garc. n. 198. citans Suar. ubi ante n. 20. Sayr. de cens. l. 7. c. 12. n. 23. Rodriq. regular. gg. 16. 1. 4. 30. a. 19. Ugolin. ubi suprad. & Nav. ubi ante, qui etiam dicat, sic sibi respondisse Gregor. XIII. & Matthæum Contrarellum, ejus Daratium; Lott. loc. cit. n. 66. citans insuper alios contra Casval. q. 228. n. 4. Saked. Azevedo. apud Garc. n. 199. tenentes, locum esse dicta Constitutioni etiam in eo, qui semel hoc crimen patravit; eo quod sic videatur statui in constitutione anteriore alla ejusdem Pitti quinti, quæ est 5. in ordine, cuius meminie haec posterior, in qua adhibetur verbum perpatrat, quod non expicit criminis iterationem. Ad quod tamen respondeat Rodriq. loc. cit. quod licet pena istius prioris Constitutionis comprehendat perpatrantes, pax tamen hujus posterioris constitutionis

turionis, quæ sunt graviores, comprehendunt solum exercentes. Exigi insuper ad incurendas dictas penas dicti usus & exercitii notoreitatem, ait Lott. n. 67. ac citat pro hoc Graff. decis. aurea. l. 2. c. 90. n. 13. Barb. de Episc. alleg. 46. n. 27. & in Collectan. ad c. Clerici, de excessib. pralat. num. 9. Cumque hoc crimen inhabilitet ad consequenda beneficia, si occultum, & ad forum contentiosum deductum non est, posse absolvare & dispensare quod hanc Inabilitatem Episcopum per concessionem Trident. sess. 2.4. c. 6. alias non, propter infamiam juris, quam secum fert, tradit Laym. loc. cit. Idem ferè habet in c. cum pridem, de renuntiat. §. intueri. nu. 5. ubi: si Episcopus post Canonicanam institutionem ob crimen v. g. Sodomia, juxta Pii V. constit. incurrit pœnam depositionis, aut suspensio in perpetuum, si crimen occultum est, adeoque infamiam annexam non habeat, proprius Episcopi confessarius absolvere eum poterit propter Trident. loc. cit. & adjunctam ibi declarat. S. Congregationis Cardinal.

3. Observat etiam idem Lott. nu. 68. ex commun. Barbol. l. ult. cit. n. 7, in curia Romana non practicari morem imperandi beneficia aliorum, ex hoc spurcissimo capite. Observandum denique, quod tradunt Castrop. Azor. & alii. ll. cit. non videri hanc Pii constitutionem quoad has penas usu receptam. De quo puncto suam sententiam promere non audet Garc. dum ait n. 197. an autem hæc constitutio in foro conscientia usu recepta sit, an non, quod posterius ait Ugolin. & in quod inclinat Henr. Avil. Prosp. a S. August. res facti est, seu quaestio de facto, ad quam respondere non est juris consulti.

Quæstio 213. Quid sit in exercentibus pollutionem extraordinariam, seu extra vas, & bestialitatem?

R Espondeo: Nec hos, nec illos comprehendendi dicta constitutione, adeoque eti digni sint privatione beneficiorum; non tamen eam ipso facto incurront. Castrop. loc. cit. de utroque crimine loquens. Garc. loc. cit. n. 205. ubi quod exercentes bestialitatem non comprehendantur dicta constitutione, saltem quoad penas ipso jure impositas Sodomitis; sed quod, licet sit scelus gravius Sodomia, attamen species distincta à Sodomia, & in penalibus non fiat extensio etiam ex identitate & majoritate rationis; præsertim cum pena ipso jure imponitur, juxta reg. odia. in sexto. & c. pœna. de penitentia. d. 1. & juxta DD. plurimos, quos citat ibidem Garc. Sed neque incurri propter bestialitatem irregularitatem, tradit Garc. in fine, n. 206. ex Bannez. de just. 2. 2. q. 46. a. 8.

Quæstio 214. An, & qualiter defloratio monialis inducat privationem beneficiorum?

R Espondet ad hoc Card. Luca. de benef. d. 75. num. 3, quod inter alias penas inflictas contra hujusmodi sacrilegos stupratores monialium, videatur ista pena privationis beneficiorum imposita vel ipso jure, vel quod per sententiam ad eam procedi possit, juxta c. si qua monacharum. 27. q. 1. remittit insuper ad Farinac. de defloratione carnis. q. 146 n. 26.

Quæstio 215. An, & qualiter adulterium inducat privationem beneficiorum?

R Espondeo: ob adulterium aut aliam incontinentiam non concurrente concubinatu, de quo paulò post, non est locus imputationi, vel privationi beneficiorum (intellige ipso jure, quia illud importare videtur Todi imputationi, sub disjunctione additum privationis) Tond. p. 1. c. 97. num. 17. testans sic ex mente S. Congregationis tradere Barbos. c. sicut. de cohabit. cler. & mulier. n. 4. additamen Tond. in adulterio tamen & aliis gravioribus incontinentiæ delictis datur pena depositionis adversus clericum, pro quo citat Salcedo in præcrim. c. 85. v. detruditur. & Bermundum. rr. de public. concub. tit. de adulterio. n. 26. de qua tamen pena depositionis tradit Lott. l. 3. q. 33. à nu. 34. quod licet adulterium referatur inter gravissima crimina, ut Menoch. de arb. casu 419. nu. 2. Neque alia pena quam depositionis coëceri debeat; nihilominus quia lex penam hanc præcisè non imponit, ita ut iusfl. legis, qua secum excommunicationem trahat, hanc sententiam depositionis ferre teneatur Episcopus; sed sit id in arbitrio Episcopi, ita, si contra adulterum ferat sententiam suspensionis vel depositionis, sit restituibilis per Episcopum peracta penitentia, juxta c. at si cler. de judic. Et vel exinde adulterium non censetur ex criminalibus majoribus, hoc est, quæ ideo majora dicuntur, quia signata sunt in hoc à lege, nimurum c. non ab homine. de judic. Ut sunt homicidium, furtum, perjurium, statuente pro iis depositionis penam præcisè, non verò qua alia adulterium reputetur minus crimen comparatione illorum. Lott. nu. 33. Adeoque jam quoad hanc penam depositionis erit par ratio in adulterio & fornicatione simplice. Lott. loc. cit. n. 37.

Quæstio 216. An, & qualiter concubinus inducat privationem beneficiorum?

1. R Espondeo primò in fornicatione (id est de concubinatu, quia hic non videtur differre quoad hæc à fornicatione continuata (euprepetita, sive cum una, eadēque, sive cum diversis) non esse locum privationi beneficiorum, nec ipso jure, nec per sententiam; nisi sit notoria & scandalosa ex diuturna continuatione; atque ita ferè incorrigibilis. Lott. l. 3. q. 33. à nu. 166. citans C. quam sit. de excessib. Pralat. ac Butrium in c. at si clericis. de judic. Sic de concubinariis non notoriis & publicis intelligentibus Garc. cit. c. 10. n. 181. ubi ait, concubinariis non esse privatos, nec privandos seu deponendos, sed suspensionis penam puniendos, citans pro hoc Felin. in c. at si clericus. n. 14. Imol. n. 11. Berojum. n. 16. Corfet. in singul. verb. fornicatio. Selv. p. 3. q. 3. n. 7. Lamb. de jurep. p. 1. l. 2. q. 9. 4. 20. Clar. l. 5. §. fornicatio. nu. 3. Gutt. qq. Canoni. l. 2. c. 7. n. 54. Notorius autem concubinarius est, qui talis per sententiam vel confessionem judiciliter factam declaratus fuit, aut sanè, qui talis est, ut controverti de eo non possit, aut aliquā legitimā oppositione ecclari, aut etiam, quando clericus post legitimas sui Superioris admonitiones mulierem scandali causam è domo sua dimittere renuit aut negligit; vel etiam in domo cuiusdam amici vel conductitia retinet. Tond. qq. benef. p. 1. c. 97. num. 1. & 12. citans Rebuffi, in concord. tit. de public. concubin. §. publici autem. Neque quoad hoc differuntia facienda est inter concubinatum, fornicationem, & mere-